

[Søgaard.]

gelse både hos ministeren og hos udvalgets medlemmer af det forslag, vi her har stillet, og som jeg nu forstår vi skal til at gennemføre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges med 108 stemmer mod 5; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der vil nu blive givet forsvarsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m. v.

(Lovforslaget (nr. 168) findes i tillæg A. sp. 3887, fremsættelsen i tidenden sp. 5318).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen: Da Færøerne ved hjemmestyreløven af 1948 overtog en del af de forpligtelser, som Danmark havde haft før, og stod halv skade på andre områder, var øerne mindst talt i en sørgelig forfatning. Vort produktionsapparat var ineffektivt, en stor del af fiskerflåden var gået til under anden verdenskrig, og størstedelen af det, som var tilbage, var håbløst forældet og umoderne. Vi manglede veje, vi manglede havne, og vi manglede skoler og fabrikker; vi manglede snart sagt alt på alle områder.

Nu var der vel ingen, som dengang kunne se, at udviklingen skulle gå i sådanne eksplosioner, som det er sket. Man gik i gang med at opbygge erhvervslivet, og man foretog nogle fejldispositioner til at begynde med, som kostede os dyrt, men med den ihærdighed, som kun et folk kan have, der har levet under de omstændigheder, som færingerne har levet under i tusind år, blev man ved, og med forståelse fra dansk side lykkedes det at udbygge den færøske fiskerflåde sådan, at den i dag er en af de bedste i verden.

Her tænker jeg også på det, at vi har

skibe med lang aktionsradius, så de kan fiske næsten hvor det skal være på den nordlige halvkugle, jeg tænker på, at mange af dem er hypermoderne og nogle af dem kan færdigbehandle fisken om bord. Man gik i gang med at bygge filetfabrikker, og man gik i gang med at bygge sygehuse, hospitaler og skoler og først og fremmest med at elektrificere øerne.

Det er klart, at disse opgaver kunne vi kun klare med stor forståelse fra dansk side. Man viste os også så stor forståelse, at da vi fik investeringsfonden af 29. januar 1964, kunne vi se, at det ville lykkes os meget godt at nå de mål, som vi havde sat os.

Den udvikling, som er sket siden, har været fantastisk. Vi har som sagt fået udbygget erhvervslivet, og vi har fået bygget hospitaler og sygehuse og skoler, seminarium og fiskefiletfabrikker, havne, veje, tunneler osv. Samtidig er vor levefod steget, så den nærmer sig den, man har i Danmark, og de sociale forhold er blevet omtrent lige så gode, som de er i Danmark.

Derfor kan jeg hilse det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne særdeles velkommen.

Vi har vist, at vi kunne bruge den anden investeringsfond på en særdeles fornuftig måde — det kan de medlemmer af finansudvalget, som har været på Færøerne de sidste år, tale med om — og det er min inderste overbevisning, at den her foreslåede fond vil blive brugt lige så godt og lige så fornuftigt.

Hvis jeg skulle komme med nogen anke — det burde jeg vel ikke gøre, jeg burde kun sige tak — skulle det lige være det spørgsmål, hvorfor fonden er skåret ned. Når man tager hensyn til prisstigningerne, skulle man tro, at vi ville have fået en større investeringsfond; men der ligger måske forhold til grund, som jeg ikke kender noget til, eller måske ser man sådan på det, at man kan vende tilbage dertil senere.

For at belyse det gode resultat, vi har nået oppe på Færøerne, kan jeg lige nævne, at det under Grønlandsdebatten for nylig blev sagt, at der bliver ydet så store beløb til Grønland, at det er ca. 80.000 kr. pr. grønlandsk familie. Jeg kan til sammenligning nævne, at det, man fra dansk side yder til Færøerne, er ca. 2.000 kr. pr. indbygger, og så føler vi os endda meget stolte